

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
Β' ΛΥΚΕΙΟΥ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Α. ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

ΛΥΣΙΑΣ, ὙΠΕΡ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ, ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ 5-6

1. [5] Δεν ήταν, λοιπόν, λογικό να επιθυμούμε να μοιραζόμαστε ξένους κινδύνους, τη στιγμή που επιστρέψαμε σε τέτοια κρίσιμη περίοδο, ούτε και οι τύραννοι άλλωστε έδειχναν φανερά τέτοια διάθεση, ώστε να μοιραστούν τη διακυβέρνηση με αυτούς που έλειπαν από την πόλη και δε βαρύνονταν με κάποιο έγκλημα. Αντίθετα, μάλλον στερούσαν από τα πολιτικά δικαιώματα ακόμη και εκείνους που τους είχαν βοηθήσει να καταλύσουν τη δημοκρατία. [6] Εξάλλου, είναι ανόητο να προσπαθεί κανείς να εξακριβώσει από το πινάκιο τα ονόματα αυτών που υπηρέτησαν στο ιππικό, γιατί σ' αυτό δε συμπεριλαμβάνονται τα ονόματα πολλών που παραδέχονται ότι υπηρέτησαν ως ιππείς, ενώ είναι γραμμένα τα ονόματα μερικών που ζούσαν στο εξωτερικό.

2. Ο Μαντίθεος ισχυρίζεται πως όχι απλά δεν είχε λόγους να συμμετέχει στην εξουσία των Τριάκοντα τυράννων, αλλά θα ήταν αφύσικο εκ μέρους του να αναμειχθεί στις πολιτικές τους υποθέσεις («ούτε ἡμᾶς εἰκός ἦν»). Μάλιστα, για να ισχυροποιήσει την απέχθεια του και την πολιτική του αντίθεση προς το πολίτευμα τους, θεωρεί τους κινδύνους που αυτοί αντιμετώπιζαν «ἀλλοτρίους», ξένους προς τα πολιτικά του ενδιαφέροντα. Το συλλογισμό του ενισχύει η φράση «εις τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους», η οποία κάνει υπαινιγμό στις δυσκολίες που αντιμετώπιζαν οι τύραννοι, εξαιτίας των ενεργειών των δημοκρατικών του Θρασύβουλου. Από τη μία, λοιπόν, η απουσία του την κρίσιμη εποχή για το πολίτευμα και από την άλλη η επιστροφή του στην Αθήνα σε καιρούς χαλεπούς για την τυραννία είναι παράγοντες που καθιστούν αφύσικη και ανόητη τη συμμετοχή του Μαντίθεου στο τυραννικό πολίτευμα.

Προσπαθώντας να αξιολογήσουμε το επιχείρημα του, καταλήγουμε στο συμπέρασμα πως, μολονότι δεν αποτελεί απόδειξη της αρχικής του θέσης, είναι ωστόσο αρκετά πειστικό των ισχυρισμών του. Η αποδεικτική αδυναμία του συλλογισμού του γίνεται εμφανής από τη φράση «εἰκός» — και ο ίδιος το θεωρεί πιθανό. Παρόλα αυτά το χαρακτηρίζουμε πειστικό, γιατί τα όσα ισχυρίζεται συμφωνούν με τους κανόνες της λογικής και είναι εύλογο οι δικαστές να σκεφθούν πως και οι ίδιοι στη θέση του Μαντίθεου θα τηρούσαν ανάλογη στάση, θα επιδείκνυαν παρόμοια συμπεριφορά.

3. Το ήθος του ομιλητή

Ο Μαντίθεος παρουσιάζεται ρεαλιστής και συνετός, αφού στην ταραγμένη εποχή της επιστροφής του στην Αθήνα, αποφεύγει να συμμετάσχει στην πολιτική αναλαμβάνοντας ξένους κινδύνους. Επίσης, έμμεσα εμφανίζεται ως πολίτης ενάρετος που δε διέπραξε κανένα κακούργημα. Οι ηθικές αρετές του έμμεσα μόνο διακρίνονται, ενώ κυρίως διαφαίνεται η πνευματική του ευστροφία. Έτσι

παρουσιάζεται δεινός στην επιχειρηματολογία του, αφού αξιοποιεί το ενοχοποιητικό γι' αυτόν τεκμήριο του σανιδίου μειώνοντας την αξιοπιστία του. Αποφεύγει σκόπιμα να αναφέρει συγκεκριμένα ονόματα ή να καλέσει μάρτυρες· του αρκούν οι εντυπώσεις που δημιουργεί.

4. ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΚΕΝΩΝ

- ο Η θέση και το αξίωμα του πρωθυπουργού είναι **αιρετά (καθαιρώ)**.
- ο Ως **προσηλυτισμός (ἔρχομαι)** νοείται ιδίως, η άμεση ή έμμεση προσπάθεια διείσδυσης στη θρησκευτική συνείδηση ετερόδοξων ή ετερόθρησκων, με σκοπό την μεταβολή του περιεχομένου της.
- ο Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος περί τα τέλη Δεκεμβρίου έγινε η **επισκόπηση (σκοπῶ)** της χρονιάς που σε λίγο θα αποχαιρετούσαμε.
- ο Βαρύτετη πολιτική ήττα υπέστη στη Βουλή η κυβέρνηση με την **καταψήφιση (ψηφίζομαι)** και από την Ολομέλεια του Σώματος του νομοσχεδίου για το επαγγελματικό ασυμβίβαστο των βουλευτών.
- ο Στον πρόεδρο έγινε εντονότατο **διάβημα (ἀναβαίνω)** διαμαρτυρίας για τις παραβιάσεις του εθνικού εναέριου χώρου από τα αεροπλάνα της χώρας του.

5. Βλ. Σελ. 18 του σχολικού βιβλίου (η παράγραφος για το επιδεικτικό γένος)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΔΙΔΑΚΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ Β΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

Ξενοφώντος, Κύρου Παιδεία, Β,Γ΄Κ. ΙΙ, 12

1. Μετάφραση

Εν τῷ μεταξύ οδηγούν στον Κύρο δεμένους τους αιχμαλώτους και μερικούς τραυματισμένους (πληγωμένους). Και μόλις τους είδε, αμέσως διέταξε να λύσουν τους δεμένους και αφού κάλεσε γιατρούς διέταξε να θεραπεύουν (φροντίζουν) τους τραυματισμένους. Ὑστερα δε εἶπε στους Χαλδαίους, ὅτι ἔχει ἔρθει, ὄχι γιατί ἐπιθυμεί να καταστρέψει ἐκείνους οὔτε γιατί ἦταν ἀνάγκη να τους πολεμήσει, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἤθελε να κάνει εἰρήνη για τους Ἀρμενίους και τους Χαλδαίους. Προτού βέβαια λοιπόν καταληφθῶν οἱ βουνοκορφές, ξέρω καλά ὅτι δεν εἶχατε καθόλου ἀνάγκη για εἰρήνη.

2.

- τοὺς αἰχμαλώτους = τῶ αἰχμαλώτῳ
- καλέσας = καλέσαντας
- τὰ ἄκρα = τοῖς ἄκροις
- τινας = τινος
- βουλόμενος = βουλομένων

3.

- προσάγουσι = προσήγαγον
- λύειν = λελύσθαι
- εἶδεν = ἰδέ
- ἐκέλευσεν = κελεύσαιεν ἢ κελεύσειαν
- ποιῆσαι = ποιοῦμεν

4.

- τινας = αντικείμενο στο ρήμα προσάγουσι.
- θεραπεύειν = τελικό απαρέμφατο αντικείμενο στο ρήμα ἐκέλευσεν (ετεροπροσωπία)
- καλέσας = χρονική μετοχή συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος ἐκέλευσεν
- εἰρήνην = αντικείμενο στη μετοχή βουλόμενος
- τὰ ἄκρα = υποκείμενο στο απαρέμφατο ἔχεσθαι
- οὐδέν = επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού στο ἐδείσθε

5.

Δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση. Εισάγεται με τον ειδικό σύνδεσμο ὅτι και δηλώνει αντικειμενική γνώμη. Εκφέρεται με οριστική και δηλώνει το πραγματικό, λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα οἶδα της κύριας πρότασης.